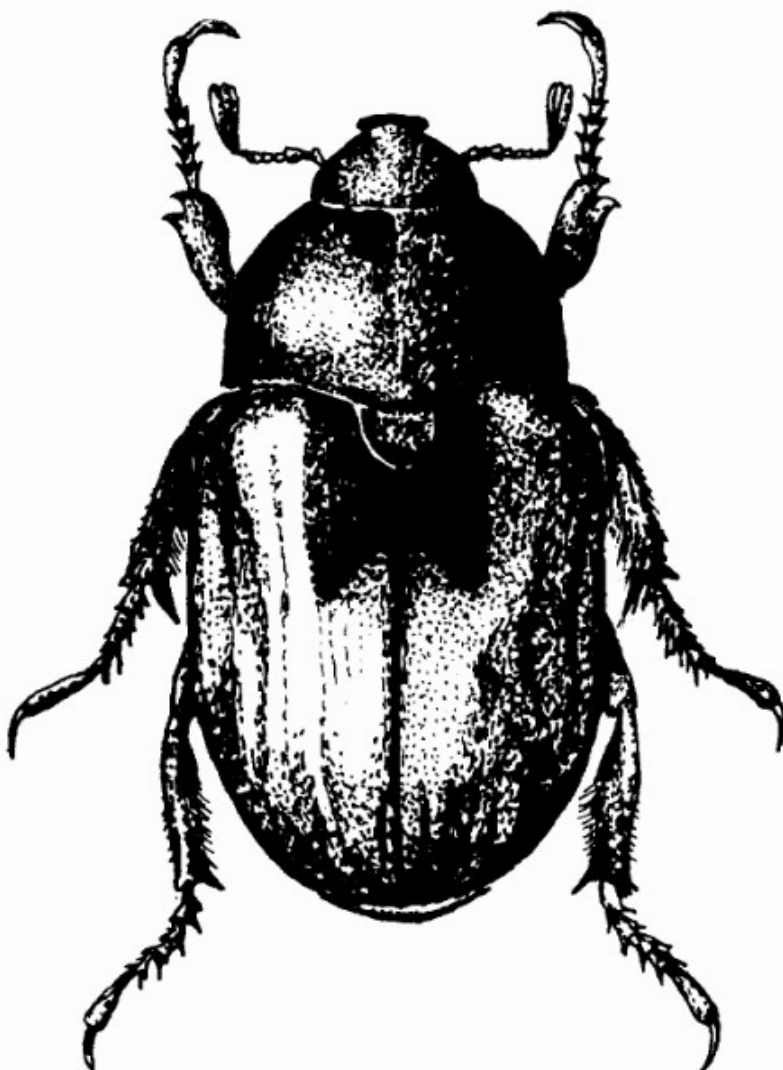

Rovarász Híradó

A Magyar Rovartani Társaság tájékoztatója
61. szám, 2011. március

Tartalom:

Rovarász elődeink — Hirdetés — MRT hírek — Rövid Hírek
Szakirodalmi figyelő

Rovarász Híradó

a Magyar Rovartani Társaság
negyedéves tájékoztatója

A tájékoztatóban megfogalmazott vélemények nem minden esetben tükrözik a Szerkesztőbizottság és a Magyar Rovartani Társaság vezetőségének álláspontját.

A Rovarász Híradót alapította 1989-ben: Dr. Nagy Barnabás

Felelős szerkesztő: Haltrich Attila (HA)

Szerkesztőbizottság: Balázs Klára (BK), Jenser Gábor (JG), Mészáros Zoltán (MZ), Merkl Ottó (MO), Nagy Barnabás (NB), Rozner István (RI), Szalóki Dezső (SZD), és Szöcs Gábor (SZG).

Szerkesztőség:
BCE, KeTK, Rovartani Tanszék,
1118 Budapest, Ménesi út 44.
Telefon: 4826219
drótposta: attila.haltrich@uni-corvinus.hu

Magyar Rovartani Társaság (MRT)
1088 Budapest, Baross utca 13.
www.magyarrovartanitarsasag.hu
A Magyar Rovartani Társaság célja és feladata a rovaran általános művelése, elsősorban a magyarországi rovarvilág kutatása és vizsgálata, valamint a rovarani ismeretek terjesztése.

Elnökség (2011)
Elnök: dr. Vig Károly
I. alelnök: dr. Merkl Ottó
II. alelnök: dr. Szöcs Gábor
Titkár: Puskás Gellért
Előadás szervező titkár: nincs betöltve
Szerkesztő: dr. Merkl Ottó
Pénztáros: Szalóki Dezső
Ellenőr: Simonyi Sándor
Jegyző: György Zoltán

Ülések – a nyarat kivéve – minden hónap harmadik péntekén a **BCE Kertészettudományi Karán, az „E” épület E/2 termében (Budapest XI., Ménesi út 45), délután 4 órakor.**

Illusztrációk

Címlapon: **osztrák szipoly** (*Anisoplia austriaca*)
(Rajz: dr. Pataki Ervin)

Ervin bácsi több száz képe az alábbi linken megtekinthető:

<http://lime.fa.gau.hu/gallery/albums.php>

Ismét túl vagyunk a Rovarászati Napokon, és elmondhatjuk, hogy idén is jól sikerültek. Az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskolája megfelelő helyet biztosított úgy az előadások, mint a szerény kiállítandó anyagunk számára, még ha a „technika ördöge” kicsit el is nyújtotta a szombat délutáni előadást. Csak egy gond van a belvárosi rendezvényekkel: péntek délután még ezer forintokban lehet mérni a parkolást...

A MRT közgyűlése újraválasztotta a vezetőséget, csak a jegyző személye új. Nem sikerült viszont előadásszervező titkárt találni. Kevés embernek van ugyanis konkrétabb, folyamatos feladata, mint az előadásszervezőé. Hónapról hónapra kitölteni a szünettel együtt másfél két órát, bizony nem könnyű feladatot. Aztán úgy kitölteni, olyan változatos, érdekes előadásokkal, útibeszámolókkal, hogy arra kevés legyen az előadóterem ülőhely kapacitása, még nehezebb. Jó hír, hogy rövid időn belül két szép színes kiadvány is megdobogtatta a lepkészek szívét. Az egyikben csak a magyarországi baglyokat, a másikban viszont az összes hazai nagylepkét megtaláljuk. És hiába lehet egy gombnyomással már több száz jó minőségű fotóhoz jutni az interneten, azért mégiscsak más kézbe venni, szagolgatni, forgatni egy könyvet, még ha nem mindegyik állat „színhőmérséklete” tökéletes is...

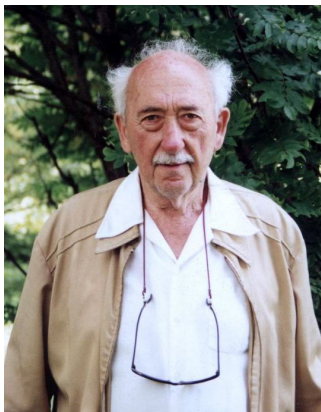
*Szomorú hír viszont, hogy Szalay Laci bácsit akinek szeptemberben még ünnepeltük az egyetlen gyémántdiplomája átvétele kapcsán (50 éve végezte az egyetemet), januárban már temettük. Az arab világban zajló forrongások miatt 500 Ft-os benzint jósolnak nyárra, a múzeumok lelkivilágát pedig a Ludovikából való kiköltöztetésük hírével „borzolják”.
Reméljük, rémhír marad mindkettő!*

HA

Rovarász elődeink

Emlékezés dr. Szalay Lászlóra

(1929–2011)

Év végén, amikor – akkor még nem is sejtve – utoljára járt az OMME irodájában, már nem volt a régi. Valamit érzett, amit nekünk, ott dolgozóknak nem árult el. De láttuk rajta, hogy beteg. Sokat ült, pihent, és nem akart elmenni. Azt hittük, hogy talán arra vár, hogy valaki idegen belépjen az ajtón és érdeklődjön a mézről. Mert arról és bármely kaptártermékről nagyon tudott és szeretett beszélni. Mintha kicserélték volna, mintha felvillanyozták volna, úgy beszélt a magyar mézről. Nem csak úgy általában a mézről, hanem a mi mézünkről, a magyar mézről – ezt mindig hangsúlyozta. Korát messze meghazudtolóan gondolkodott, beszélt, tartott előadásokat. Memóriája élményszámba ment, szaktudásáról nem beszélve.

Rendkívül termékeny író volt. Élete során közel 300 szócikket publikált méhészeti szaklapokban. Húsz év óta minden, szakterületét érintő Apimondia-előadást lefordított és összefoglalót készített belőlük. Társszerzője az 1998-ban megjelent *Gyógyító mézek és mézelő gyógynövények* valamint a *Méhlegelő képekben* című könyveknek, szerzője az 1999-ben kiadott *Bio-méhészet* és az 1992-ben megjelent *Méhdoktor* című könyveknek. Különlegesen írt. Tudta, hogy megszerzett tudását csak úgy adhatja át, ha közérthetően ír. Íme, példának idézek egy egyszerű, de annál gyönyörűbb mondatát, amelyet az OMME Termelői Mézesüveg bemutatásának sajtótájékoztatójára készülő sajtóanyagba írt a mézről. „A napsugarak legértékesebb asszimilációs terméke a nektár, amit méheink méz formájában ajándékoznak az emberiségnek.” Ettől szebben, egyszerűbben és érthetőbben nehezen lehetett volna maga a mézet meghatározni. Szívesen írt. Egy-egy olvasói kérdésre, vagy felkért témára 2–3 napon belül hozta a kész anyagot. Óriási lexikális tudása és precizitása nem hagyta nyugodni, ha a szaklapban megjelent cikkekbe bármi hiba becsúszott: rögtön, a megjelenéstől számított 24 órán belül a kezében volt a kifogásolt rész korrekciója. Nagyon komolyan vette munkáját, szakmáját, teljes odaadással végezte az elvállalt feladatait.

Dr. Szalay László a Gyémánt Diplolma átvételekor a Budapesti Corvinus Egyetemen, 2010 szeptember 24-én

A hosszú téli esték elsőszámú, szeretett előadója volt Laci bácsi a méhészklubokban. Sokszor mondta nekem, hogy „ha csak egytizedét annak, amit elmondtam a méhészeknek, továbbadják a mézfogyasztóknak, biztos hasznos előadást tartottam”. Egyetlen meghívást sem utasított el, az ország legtávolabbi részébe is elment.

Örösi Pál Zoltán tanítványának tartotta magát, büszke volt arra, hogy a Tanár Úr vezette őt be a méhek csodálatos világába. Az egyetemi tanár-diák viszony később Gödöllőn munkatársi viszonyra változott. A jó értelemben vett szakmai fanatizmusát Örösi Pál Zoltán oltotta bele. Tisztelte és becsülte Örösi professzort, akinek temetésén Szalay László mondta a búcsúbeszédet a tanítványok nevében.

A most itt felolvasott, elmondott búcsúbeszéd a magyar méhészek, a hazai méhésztársadalom, minden egyes magyar méztermelő, méhetartó nevében szól. Laci bácsi! Személyed, „köztünk léted”, nagyon fog hiányozni minden magyar méhész számára! Méltóságod, tanításod örökké őrizzük szívünkben, emlékezetünkben! Isten veled! Nyugodj békében!

Bros Péter (OMME elnöke, Budapest)

Hirdetés

Eladó – 58 kötet „Természettudományi Közlöny” 1886-tól 1944-ig kemény kötésben. Érdeklődni lehet a 06-30-932 7976 számú telefonon.

Gyászbogárgyűjtemény (Tenebrionidae) – Eladó egy kb. 4-5000 példányt számláló, nagyrészt meghatározatlan palearktikus gyászbogárgyűjtemény (Tenebrionidae). Érdeklődni lehet a (06-1)-208 3152 telefonon, vagy az irozner@gmail.com e-mail címen.

Egzotikus bogarak – Eladó kb. 1100 egzotikus bogár a világ minden részéből! A több családhoz tartozó bogarak preparálva, felcédulázva és meghatározva kerülnek eladásra. Ára: 2200 € vagy 600 000 Forint + doboz (25 000 Forint). Érdeklődni lehet a (06-1)-208 3152 telefonon, vagy irozner@gmail.com e-mail címen.

RI

MRT hírek

Az MRT éves közgyűlése

A Magyar Rovartani Társaság 2011. február 18.-án, 16 órakor tartotta éves közgyűlését az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskolájában. Még a megnyitó előtt az intézmény igazgatója köszöntötte az

ülésen megjelent tagokat és érdeklődőket. Ezt követően dr. Vig Károly, a Rovartani Társaság elnöke nyitotta meg a XXXIII. Magyar Rovarászati Napokat, és ismertette a napirendi pontokat. Elsőként a tisztikari beszámolók hangzottak el. Puskás Gellért titkári beszámolója után az évfordulós tagok köszöntése, valamint 9 új társasági tag üdvözlése következett. Ezt követte a megemlékezés az elmúlt évben elhunyt 4 társasági tagról, majd gratuláció az elmúlt év díjazottjainak.

Az Elnök beszámolt a Társaság százéves évfordulójának eseményeiről, a Tihanyi-félszigeten megrendezett Rovarász kirándulásról. Vig Károly köszönetet mondott a rendezvények segítőinek,

majd bemutatta a fontosabb eseményeken készült néhány fényképet. A Számvizsgáló Bizottság jelentését, Simonyi Sándor kényszerű távolléte miatt szintén Vig Károly olvasta fel. Ezután Merkl Ottó, a *Folia entomologica hungarica* szerkesztője tartotta meg beszámolóját, ismertetve a lap fontosabb cikkeit. Ezt követte a közhasznúsági jelentés ismertetése

A beszámolókat a Közgyűlés egyhangúan elfogadta.

Ezek után az Elnök indítványozta a 2011-ben lejáráó tisztségek megújítását. A jelöltek rövid életrajzát projektoros előadás keretén belül ismertette. Következett a titkos szavazás. A Szavazatszedő és Számláló Bizottságot Haltrich Attila, Markó Viktor és Kotán Attila alkotta.

A MRT vezetőségét a jelenlevők ellenszavazat nélkül választották újra:

Elnök: Dr. Vig Károly,

Aelnökök: Dr. Merkl Ottó és Dr. Szócs Gábor

Titkár: Puskás Gellért,

Szerkesztő: Dr. Merkl Ottó

Pénztáros: Szalóki Dezső

Jegyző: György Zoltán

Számvizsgáló Bizottság: Simonyi Sándor, Dr. Balázs Klára és Dr. Csóka György.

A 3 évre szóló választmányi tagság 5 helyére 8-an pályáztak, köztük az 50 szavazat a következőképpen oszlott meg:

Szabóky Csaba - 44; Dr. Kutasi Csaba - 38; Podlussány Attila - 33; Dr. Ilniczky Sándor - 32; Székely Kálmán - 29; Rahmé Nikola - 28; Koczor Sándor - 25; Dr. Peregovits László - 21.

Németh Bálint átveszi a díjat Vig Károlytól, a MRT elnökétől

Ezt követően Vig Károly ismertette a XXXIII. Magyar Rovarászati Napok pályázatának eredményeit:

Dolgozatok: II. díj - Németh Bálint; III. díj - Rozner István.

Ábrázolás: III. díj - Varga Katalin; III. díj – Németh Bálint;
oklevél - Dr. Medvegy Mihály és Retyezár Imre.

Gyűjtemények: II. díj - Dusnoki Anna; oklevél - Dr. Merkl Ottó: szemelvény a Magyar Természettudományi Múzeum bogárgyűjteményéből és Katona Gergely: szemelvény az MTM lepkegyűjteményéből.

A közgyűlés az új tagok felvételével folytatódott (Báskay Imre, Csik Gábor, Gátmezei Antal, Majláth Zoltán, Pálos Ildikó, Szanyi Szabolcs, Varga Kálmán), akiknek felvételét a társaságba a közgyűlés egyhangúlag megszavazta.

*Haltrich Attila, Budaörs
(Rahmé Nikola jegyzőkönyve alapján)*

Rövid hírek

A Magyar Biodiverzitás-kutató Egyesület 2011-ben két kutatónapot szervez. Ezekre a napokra az Egyesület várja a kutatókat. A program a következő:

1. Bátorliget: Fényi-erdő. Időpont: 2011. május 27-29.

A Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatósága kereste meg az Egyesületet a Fényi-erdő ügyében. Az erdő javarésze gyöngyvirágos tölgyes, pusztai tölgyes és keményfás ligeterdő, valamint égeresek, fűzesek és kisebb-nagyobb vizes élőhelyek. Szálláshely Bátorligeten lesz kialakítva.

2. Esztergom: Strázsa-hegy. Időpont: 2011. június 10-12 (egyeztetés alatt).

A Duna-Ipoly Nemzeti Park által támogatott rendezvény. Itt főképp száraz gyepek, sziklakibúvások és száraz tölgyesek alkotják a növényzetet. Szálláslehetőség elsősorban Esztergomban lesz.

Jelentkezés a programokra: Takács Katalin (tavasz21@freemail. hu) és Kovács Tibor címén.

Kovács Tibor – Rozner István

„Live show” a Hűvösvölgyben

foto: Haltrich Attila

A kissé „frivol” cím természetesen a figyelemfelkeltést szolgálja, hogy minél több hallgató olvassa el a felhívásunkat és kapjon kedvet egy esti, erdei rovarász sétához. Hiszen a téliaraszolók, azon belül is elsősorban a kis téliaraszoló (*Operophtera brumata*) párzásának megfigyeléséről van szó, amire minden évben sort kerítünk immár több mint egy évtizede. Tavaly novemberben több mint 20 személy gyűlt össze erre az alkalomra, ami „rekordnak” számít, hiszen az elmúlt évtizedben csak igen ritkán haladta meg a résztvevők száma a 10-et.

Az araszolópárzás megfigyelését még dr. Mészáros Zoltán tette népszerűvé a

Rovartani tanszéken, úgy 10–15 évvel ezelőtt. Mivel ő kinn lakik a Hűvösvölgyben, igen közel az erdőhöz, pontosan meg tudta mondani, hogy mikor van a rajzáscsúcs, amikor már nem csak a hímek, de a kopuláló nőstények is nagy számban vannak jelen az erdőben.

A „show” maga tulajdonképpen abból áll, hogy elemlámpákkal felfegyverkezve (esetleg gázlámpával) sétálunk az erdei utakon, és a fák törzsén figyeljük meg a párzó lepkéket. A többség inkább csak fotózza őket, ami ilyen körülmények között, speciális felszerelés hiányában nem is olyan egyszerű. Ennek ellenére mindig készülnek egészen elfogadható felvételek. Újabban a növényorvos hallgatók be is gyűjtik az állatok egy részét, mivel a képzés végéig rovargyűjteményt is kell készíteniük.

Sok év tapasztalata alapján elmondható, hogy a rajzáscsúcs nagyjából november közepére esik. A lényeg, hogy az első talaj menti fagyot (ami feloldja az araszoló bábok nyugalmi állapotát – diapauzáját) enyhe, nedves időszak kövesse. Először a hímek jelennek meg, majd a szárnyatlan nőstények, melyeket, ha még nem párzanak, szinte lehetetlen észrevenni. Egyébként messziről felismerhetők a párzó lepkék: ha a hím még egyedül van, fejjel felfelé kapaszkodik a fatörzsön, ha párzik, akkor fejjel lefelé.

Az egész séta nem tart 40–60 percnél tovább, és pár száz méter megtétele után már térünk is haza. Ha viszont nem túl mostoha az időjárás, akkor a „hosszú séta” is szóba jöhet. Ebben az esetben elsétálunk az erdőn keresztül egészen a Nagyrétig, majd azon átvágva és a szemben lévő emelkedőt megmászva leereszkedünk a 61-es villamos végállomásáig, amivel aztán visszatérünk a városba.

Ha valakit érdekel, és novemberben szívesen elkísérne bennünket „lájvsózni”, szeptember végén, november elején írjon egy e-mailt, és akkor beteszem abba a címlistába, amivel a hallgatókkal tartom a kapcsolatot.

Haltrich Attila, Budaörs

Rovarok a művészetben (1.)

Ezzel a címmel olyan sorozatot szeretnénk indítani, melyben a rovaroknak a különböző művészeti ágakban történő felhasználásáról, ábrázolásáról lenne szó. Várjuk az ehhez kapcsolódó illusztrált írásokat!

Egy ismerősöm 2010-ben Leuven-ben folytatta tanulmányait. Ott tartózkodása során folyamatosan beszámolt a Facebook közösségi oldalán az élményeiről, és mindezt számos fényképpel egészítette ki. A figyelmemet ezek közül egy olyan kép ragadta meg, mely egy 20 méteres lándzsára (rovartűre?) felszúrt bogarat ábrázolt. Az

interneten utána olvasva megtudtam, hogy a szobrot egy Jan Fabre nevű flamand művész alkotta meg, amely 2000-ben a K.U.Leuven (Leuven-i Katolikus Egyetem) alapításának 575. évfordulóján lett leleplezve.

A mű neve "Totem", és egy felszúrt díszbogarat ábrázol.

Jan Fabre 1958-ban Antwerpenben született, hazájában közismert szobrász, de mellette drámaíró, koreográfus és tervező. Tanulmányait az antwerpeni Iparművészeti Intézetben kezdte, majd folytatta a Királyi Akadémia Szépművészeti szakán. Egyébként egyenesági leszármazottja a híres francia entomológusnak, Jean Henri Fabre-nak.

A művésznek egy másik, páratlan alkotása a "Heaven of Delight" nevű kompozíció, ami a Brüsszeli Királyi Palota egyik termének mennyezetén található. Ott 30 alkalmazott segítségével közel 1,6 millió díszbogár szárnyfedőjét ragasztották fel.

A *Sternocera aequisignata* (Buprestidae), amiből a kompozíció készült, Délkelet-Ázsiában honos díszbogárfaj. Ott igen gyakori, egyébként egyike a 150 Tájföldön étkezési célra is felhasznált rovarfajnak.

Varga Ákos, Zenta

A "Heaven of Delight" a brüsszeli Királyi Palota mennyezetén.

<http://damncoolpics.blogspot.com/2009/08/heaven-of-delight-bug-infested-art.html>

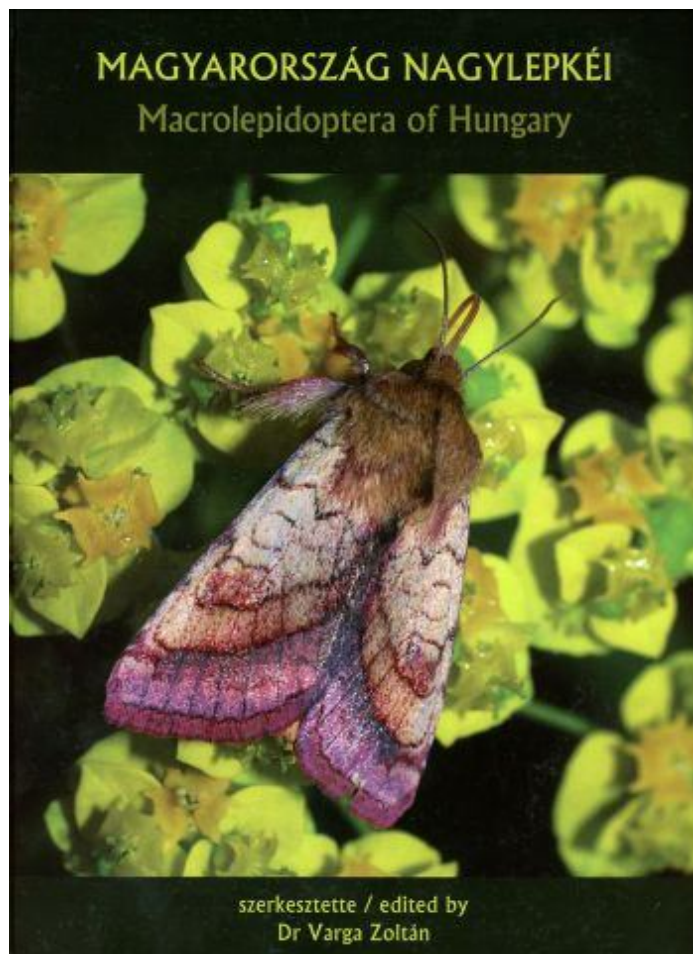
<http://www.thevoiceleuven.be/news/culture/224-the-bug-and-its-legends>

http://en.wikipedia.org/wiki/Jan_Fabre

Szakirodalmi figyelő

Varga Zoltán (szerk.) 2010: Magyarország nagylepkéi – *Macrolepidoptera of Hungary*. Heterocera Press, Budapest, 253 pp. ISBN 978-963-88014-5-6. Ára 9500 Ft.

Kölsönkaptam egy könyvet. Címe: *Magyarország nagylepkéi – Macrolepidoptera of Hungary*, mert hiszen kétnyelvű. Lepkész nem vagyok, rovarász azonban igen, és szerkesztéssel is volt már dolgom. Fogom tehát a kezemben, és olvasom, noha nem könnyű nyáresti olvasmányok készült. Alig tudom letenni, és nem azért, mert nincs hová. Magyar zoológus könyvespolca hiányosnak tekintendő e könyv nélkül; ezért is fájó az alacsony példányszám és a magas ár.

A könyv a mai Magyarországról kimutatott nagylepkék fajlistája. Minden fajnál ott a szerző, az évszám, az eredeti kombináció és a leírás helye, no, meg ami igazán nagy kincs: minden fajnak van (lett) magyar neve. Ráadásul mindegyik (mindegyik!) fajt színes fénykép ábrázol, ami a nagylepkék esetében a kezdők és a nem lepkész érdeklődők számára jelentős segítség (ha másért nem, azért, hogy a kép alapján nehezen elválasztható fajok esetében tudják, merre keressenek tovább a szakirodalomban).

Mint sokakban, bennem is felmerült, hogy pár évvel a már megjelent magyarországi katalógus után mi szükség volt újabb fajlistára. A szerzők a bevezetésben indokolják könyvük kiadását, és érveik elfogadhatók.

A könyv sok fajhoz fűz kiegészítéseket („annotációkat”), amelyek vegyesek: hol érdekes előfordulási adatokat közölnek, hol a hazai populációk taxonómiai helyzetét tárgyalják. Sok faj alatti kategóriát helyre tesznek. Értékelik a helytelenül használt neveket, valamint a bizonytalan és a véletlen előfordulásokon közléseket is. Ez utóbbiaknál fájó hiányosságot találtam: a jegyzékben nem szerepel a pompás királylepke (*Danaus plexippus*), amelynek 1988-ban Tiszavasváriban lelt bizonyítópéldányáról közlemény is született, és amennyire tudom, ez a faj legkeletibb előfordulása Európa belsejében. Kimaradása a könyvből nyilván csak a feledékenységgel okolható.

A kiegészítések nem magában a fajlistában szerepelnek, hanem külön egységként a fajlista után. Az ide-oda lapozgatás kissé nehézkessé teszi a könyv használatát, és ezt még fokozza a feleslegesen túlbonyolított – betűk és számok kombinációjából álló – hivatkozás az annotációkra (egyszerű sorszámozás is megfelelt volna). Előnye azonban ennek az elrendezésnek, hogy a kiegészítések így önálló olvasási élményt nyújtanak.

A stílus és a helyesírás kevés kívánnivalót hagy maga után, a szórványos hibák mennyisége tolerálható; a kákán csomót keresésben perverz örömet leelő kritikusan hiányérzettel csukná be a könyvet. A szöveg olvasmányos, már amennyire a téma ezt lehetővé teszi; az egyes részek lényegre törők, ugyanakkor minden szükséges információt az olvasó elé tárnak. A Bevezetés szerzőjeként „A Szerzők” van feltüntetve, persze nyilván nem a kilenc szerző közösen írta a két oldalt; a stílusból sejthető, hogy ki(k), és ha sejtésem helyes, őket ismerve dicséretesen visszafogták magukat. A

borítót színesebb-reharsányabbra terveztem volna. A tördelésre csak egy jelzőt találtam: kifogástalan.

Mondhatná bárki, hogy az ilyen pozitív elemeket fölösleges megjegyezni, hiszen egy szakkönyv esetében ezek említést nem érdemlő alapkövetelmények. Csakhogy a hazai zoológiai ópuszok az utóbbi évtizedekben ezeket az alapkövetelményeket felettébb ligetesen teljesítik (szívből jövő legmélyebb tisztelet a kevés kivételnek). Az elmúlt húszegynéhány évben igen sok írás ment át a kezeim között, akár szerkesztői feladatok elvégzése során, akár pusztán érdeklődésből. A kirajzolódó kép elkésztető. A rengeteg tudálékoskodó hablaty, a melegvíznek az ő újbóli feltalálása és jelentős tudományos eredményként való elővezetése, fűszerezve a stiláris bakugrásoknak és a helyesírási hibáknak a diszlexia mértékét súroló tömegével – donkihótei psziché kell annak, aki ezzel küzdeni kíván. A legtöbb kiadványban a szerkesztő neve is fel van tüntetve, de a végtermék alapján nehéz eldönteni, hogy mégis mi az, amit szerkesztőként végzett – vagy ha „szerkesztett”, atyaisten, milyen lehetett a kézirat... Ha a hibákra felhívom a figyelmet, sok esetben sajnos sem a szerzők, sem az olvasók nem értik, mi a baj (miért kötözködöm), rosszabb esetben jól meg is sértődnek. (Ismét csak mély tisztelet azoknak, akik értékelik a segítő szándékot, és hibáikból tanulnak is.)

Mindezek tükrében a *Magyarország nagylepkéi* valódi felüdülés.

Merkl Ottó, Budapest